

Кіровоградська обласна
Оддєл редакції
№ 117 (2845)
Ім. Я.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий колектив

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 27

вересня 1980 року

№ 117 (2845)

Ціна
2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ЗОЛОТИЙ ФОНД ПАРТІЇ

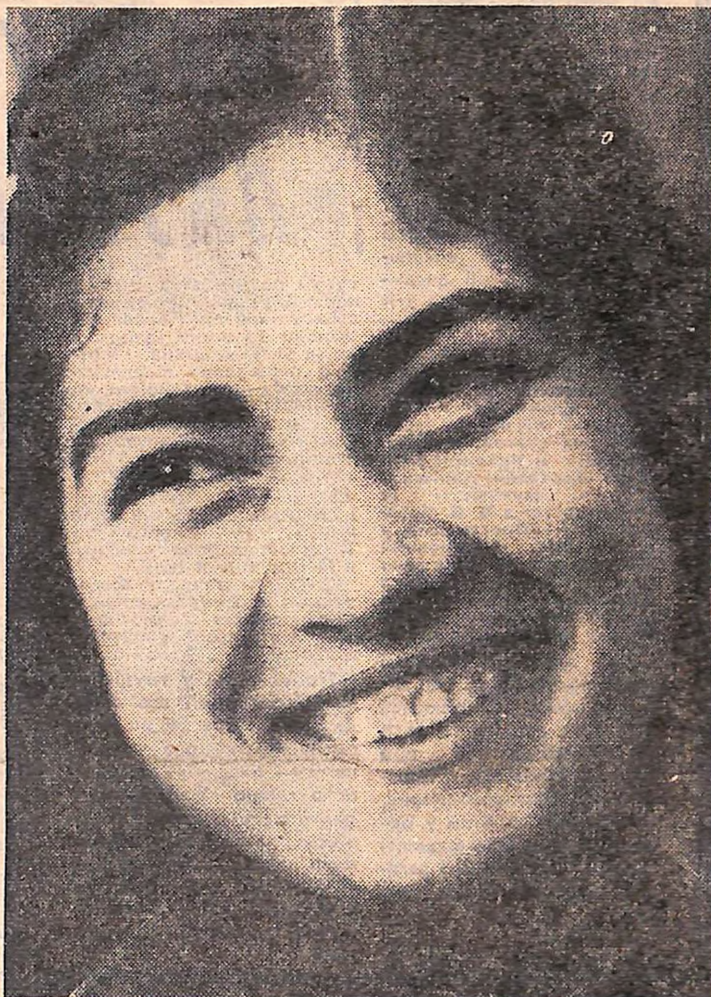
Цими днями відбулися зустрічі членів і кандидатів у члени бюро обкому партії, членів бюро обкому комсомолу з пропагандистами системи партійної освіти, комсомольського політнавчання, гуртків економічних знань, шкіл комуністичної праці області. І в обкомі партії, і в обкомі комсомолу йшла розмова про високе покликання пропагандиста — нести в маси слово партії, сприяти глибокому розумінню слухачами її внутрішньої і зовнішньої політики, актуальних зasad будівництва комунізму. Було підкреслено, що сьогодні, в умовах розвиненого соціалізму, коли духовні запори радянських людей дуже високі і постійно зростають, ідеологічні бійці мають завжди бути на висоті тих завдань, які ставить КПРС, по-ленінському боротися за її лінію. Згадаймо слова Володимира Васильовича Щербинського, сказані у виступі на зустрічі з пропагандистами в ЦК Компартії України 26 вересня 1979 року: «Партія довіряє ідеологічним кадрам свій найбільш неоціненний капітал — людей, їх умі і серця. Її вона довіряє їм найвідповідальнішу роботу — формувати у наших людей ідейність, високу моральну культуру і, в кінцевому підсумку, виховувати у них готовність, волю і вміння будувати комунізм».

Ось чому необхідно постійно поглиблювати свої знання, майстерність, уміння слухачів і особистим прикладом заохочувати повагу і довіру слухачів. Саме так, наполегливо й послідовно, втілює в життя ленінський заповіт «Учитися комунізму» комсомольський пропагандист Невестківського відділу радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Марія Минітєвна Скічно. Конкретною програмою її роботи постійно є особистий творчий план, у якому вона передбачає свою методологічну підготовку, організацію навчального процесу, виховання соціальної активності слухачів. Марія Минітєвна завжди уважно стежить, як гуртківці сприймають її виступи, яку участь беруть у співбесідах, цікавиться показниками роботи, громадською активністю кожного слухача.

Своєю другою професією вважає партійне доручення комсомольський пропагандист Голованівської сільгосп-ендєміологічної станції Петро Іванович Сидоренко. Одним з головних чинників підвищення ефективності політнавчання він вважає вивчення індивідуальних запитів слухачів, знання, порівняння та аналіз їхньої виробничої і громадської активності. Заняття в гуртку Петру Івановичу іде правильно, починає з політінформативної роботи, потім переходить до повторення прочитаного матеріалу. Пропагандист учить молоді уміння аналізувати іронічне, піднімати головне, самостійно поглиблювати свої знання. Все це лінійно-краще сприяє формуванню комуністичного світогляду юнаків і дівчат.

Неабияке значення для підвищення рівня і якості роботи пропагандиста має створення належної навчально-матеріальної бази. Цікавий досвід у цій справі має Кіровоградська районна комсомольська організація. Як і належить, нутро комсомольського політнавчання спершу обладнали в райкомі комсомолу. Це стало дійовим прикладом для первинних комсомольських організацій. Потім було виділено окремі кімнати для політнавчання, згодом вони переросли в кабінети комсомольського політнавчання. В них обладнали спеціальні стелі, зібрано методичні матеріали, потрібну політичну літературу, матеріали з досвіду роботи кращих пропагандистів області, встановлено технічні засоби пропаганди.

Прикладів того, що ми сьогодні маємо всі необхідні можливості для формування комуністичної свідомості молоді, можна навести багато. І найважливіша роль тут, у цій благородній і складній роботі, безумовно, належить ідеологічним працівникам, яких Леонід Ілліч Брежнєв назвав «золотим фондом партії». Будьмо ж гідними такого високого визнання!

Світлана Пампущко — комплентувальниця третього механоскладального цеху заводу «Червона зірка», вона навчається на п'ятому курсі Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Третій рік молодша комуністка виконує почесне доручення — пропагандист гуртка комсомольської політосвіти. Минулого року очолювала гурток «Основи правових знань», нині — «Молоді про партію».

Фото В. ГРИБА.

Історія — це давно минулі події, явища. Історія — це й сьогоднішній день і майбутній. Історія — це люди...

Має свою історію й Кіровоградський машинобудівний технікум. Найперша зустріч із нею відбувається тоді, коли потрапляєш до нещодавно створеного музею закладу. І з перших же хвилин відчуваєш відгомін тих далеких років.

ФАКТ ПЕРШИЙ. 1870 рік. У Єлисаветграді відкрився новий навчальний заклад — реальне училище. Першими викладачами були професор В. Григорович, археолог і етнограф В. Ястребов, природознавець М. Близинін, композитор П. Шимановський, художник Ф. Козачинський...

У 1905—1907 роках вихованці училища брали активну участь у революційних подіях. Одним з перших вихованців училища були фізик І. Тамм, художник П. Покаржевський, знаменитий артист М. Садовський, відомий радянський письменник Ю. Яновський, композитор К. Шимановський.

1926 року на базі училища виник Єлисаветградський профтехнікум № 1, а через чотири роки, у вересні 1930-го, започатковано машинобудівний технікум (КМТ). Цей факт лєкрано свідчить про бурхливе зростання промисловості нашого краю.

Зустріч з історією відбувається й тоді, коли йдеш просторами, світаними коридорами, піднімаєшся сходами, зазираєш в аудиторії, виробничі майстерні, розмовляєш з вихованцями технікуму — колишніми й нинішніми.

ФАКТ ДРУГИЙ. Олександр Омельянович Задоя — випускник КМТ 1934 року. Дізнавшись про півстолітній ювілей технікуму, він приїхав у Кіровоград з міста Горького.

Вони — МАЙБУТНІ МАШИНОБУДУВНИКИ. УЧНІ КІРОВОГРАДСЬКОГО МАШИНОБУДУВНОГО ТЕХНІКУМУ. ВІДМІНИЛИ НАВЧАННЯ (ЗЛІВА НАПРАВО): САНДІКО НАГАНОВИЧ, ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ І ЛЮДМИЛА ПЕЧЕНА.

Фото В. ГРИБА.

ЗАВТРА — ДЕНЬ МАШИНОБУДУВНИКА

Авторитет

На Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів працює 14 комсомольсько-молодіжних колективів, до складу яких увійшло близько 500 юнаків і дівчат.

На підприємстві широкого розмаху набрало змагання за успішне завершення п'ятирічки і гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС. 150 молодих виробничників єнонали особисті п'ятирічки. В їхньому числі токар другого механоскладального цеху Юрій Леонов.

шопши працювати токарем.

— Ще під час навчання в технікумі ми практикувалися з токарної справи. Тоді якимось чином зацікавився під її необхідністю. Моніли, предмет передбачений програмою — значить, треба виконувати. А вже потім задумався — де виллю себе краще, де буду потрібнішим людям. У КБ чи в цеху. Вишлю, що в цеху, і не помилюся. — розповідає Юрій Леонов.

Він вирішив правильно. Бо коли я запитав чи повернувся б до КБ, якщо там запропонували «зоналі горю», він без вагання відповів: «Ні в якому разі. Тут моє місце».

Так, саме з колективом, де працює виробничий тріох років, де сформувалися характер, ставлення до праці. Як не дивно, але Юрій має свій «вмір» виконання п'ятирічного завдання. Він зароз переконаний, що цей «вмір» не розходиться з державним. Вважається, що з урахуванням роботи під час військовий служби в будівельному підрозділі і подальшої — на заводі тракторних гідроагрегатів Леонов уже виконав особисту п'ятирічку. Він з цим згоден. А ось, напередодні наступного року мине три роки і два місяці, як він тут, на підприємстві. От саме в цей строк він зобов'язався виконати п'ятирічку токаря, суто тутешню — заводську. Погодьтеся, привільне рішення! Воно базується на його унікальній паралельності на високому авторитеті, який він устиг завоювати в колективі.

Про високий авторитет Юрія Леонова свідчать ще й такі. Ного визнають буквально всі. Незважаючи на його молодість, йому довіряють, наставляють справу. Нині, наприклад, він уміє-токарніцтва тридцятишестилітній і в о-го (!) виробничника. І не безуспішно...

... Я дякуюся, як обробляє заготовки шестерень Юрій Леонов. Чітко, вишнєно. Без зайвих рухів закріплює їх у шпинделі верстата. Здається, час не встигає за роботою. 1... 100... 500... 1800! Три норми за зміну.

Так працює групкомсорг, кращий молодий токар Мілістерства тракторного й сільськогосподарського машинобудування СРСР Юрій Леонов.

А. ШИЛОШИЙ
спецкор «Міського комуніста».

Біля верстата Ніна Конох. Працює швидко, вправно. Мить — і в металевому лалці готовий отвір. Таких отворів треба зробити за певний час аж 140. Для дівчини це пещеліка норма. І вона виконала ще годину тому. Якість роботи — відмінна.

Ніна та її товариші лабувають спеціальності техника-технолога автоматичних ліній і різальних інструментів. До недавня воли прийшли сюди, боязко дивлячись на обладнання, а тепер сміливо і впевнено орудують усіма інструментами, верстатами. Своїм вмінням і знаннями хлопці і дівчата зобов'язані викладачам Г. Я. Мусі, В. П. Щербі, А. Б. Єлисаветському, майстрам Є. Т. Довгому, Ю. М. Іванюти.

ФАКТ ТРЕТІЙ. Вихованці технікуму... За роки свого існування КМТ підготував майже 15 тисяч висококваліфікованих

(Закінчення на 3 стор.).

